

SZÖVETSÉG ÉS MEGÚJULÁS

Megújulás – nagy jelentéstartalommal bír ez szó. Az egyik legfontosabb dolog a hívő ember életében, melyre naponként szükség van, mely kívánatos minden gyülekezetben, minden Krisztus-követő számára felekezeti határok nélkül.

Megújulás – volt a neve annak az újságnak, mely igyekezett ezt képviselni, munkálni. Sokan sajátjuknak tekintették e lapot, akkor is, ha nem tartoztak esetleg közvetve sem a 80-as évek végi „Miskolci Ifikör”-ben indult ébredés munkásai, gyümölcssei közé – akik a folyóiratot készítették. Sőt talán nem is ismertek közülük senkit, de igényelték azt a szellemi táplálékot, evangéliumi „ízt” melyet hordozott.

Aztán egyszer csak nem jelent meg több szám. Abbamaradt, mint ahogy sok hívő életében a szellemi megújulás is. Hiányzott, de a figyelmet, erőt más fontos és sürgős dolgok kötötték le, halaszthatatlan teendők, elkerülhetetlen terhek. Ezzel párhuzamosan elindult a törvényszerű leépítés is. Néhányan felismerték ezt, próbálták megakadályozni, összefogni az értékek

megőrzése, a (M)megújulás, a közösség leépülésének megakadályozására.

Elhatározták, egyfajta szövetséget alkotnak, melyben együtt vállalják mindezt.

Szövetség – Isten népének a megújulásaért.

Szövetség – szorosabb közösség azokkal, akik vágnak az Istennel való mélyebb kapcsolatra, Neki való engedelmességre.

Szövetsége azoknak, akik tudatában vannak annak, hogy magukban gyengék a Sátán ereje és romboló hatalma ellen. Csak a drága vérén szerzett Új Szövetség Fejedelme, a mi Urunk Jézus Krisztus által, s egymással összefogva lehet a harcot felvenni.

Szövetség, nem a tökéleteseké, hanem a megszentelődésre törekvőké.

Szövetség – ez lett a lap neve, mert kifejezi szándékunkat és törekvésünket. Szeretnénk a (M)megújulás útján haladni, ha helyettesíteni nem is tudjuk. Csak közösen vállalkozhatunk erre. Csak együtt képviselhetjük ezeket a szellemi értékeket, s ez ma már talán konzervatívizmusként is tűnhet. Szeretnénk vállalni ezt a Biblia-konzervatív szemléletet!

„Mert más fundamentomot senki nem vehet azon kívül, a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus” (1 Kor 3:11)

Giricz László

1. évfolyam 1. szám

2003. I. negyedév

Boldog Új Évet?! Boldog Új Életet!

Múlnak az évek, és közelít a Máté 13:36-43 verseiben említett idők (időkorszakok) vége. Urunk egy nagy aratáshoz hasonlítja, amikor az Ő angyalai összegyűjtik a gonoszokat **az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készítettett** (Mt 25:41). Ez lesz az utolsó aratás, **ítéletre!** A mostani időkorszakban folyamatos az aratás **kegyelemre**, nem angyalok által, hanem akiket Isten küld az Ő aratásába, a korábban megtért hívők közül (Lk 10:2). Ezek az aratómunkások segítenek átlépni a szoros kapun mindazoknak, akik Isten szerint megtérésre szomorodtak, vagyis **az Ő gabonáját csűrbe takarítják** (Mt 3:12).

A jó magot, sőt a konkolyt is veti valaki, mert magvetés nélkül nincs aratás. Az Úr megbízásából munkálkodók között **más a vető, más az arató**, de mindnyájan **jutalmat nyernek, és együtt örvendeznek** majd Isten előtt (Ján 4:36-38, 1 Kor 3:6-8). Nézzük most ezt a két munkát a példázatok alapján.

Vetés

Aki a jó magot veti, az az embernek Fia, az Úr Jézus Krisztus. Az előző kegyelmi aratások során újjászületett, Isten gyermekei közé (az Ő csűrűbe!) jutott, de még ezen földön élő hívőket használja vetőmagként. Tehát **a jó mag az Isten országának fiai**. Azok, akik nem akarják új életüket **megtartani** önmaguknak (Luk 9:23-26), mert akkor az **csak egymaga marad**. Rábízzák magukat az Úr kezére, és Ő „odaszórja” őket, ahova jónak látja, hogy istenfélő éle-

tükkel és bizonyágtételeikkel segítsék mások megtérését. Meghalnak önmaguk s e világ számára, hogy **sok gyümölcsöt teremjenek** Isten országa számára (Ján 12:24).

Gondolatok ezzel kapcsolatban Urunk egyéb példázataira: **ti vagytok a földnek sói, ti vagytok a világ vilárossága** (Mt 5:13-16). A só feloldódik az ételben, így ad jó ízt ad annak. Különböznem jó semmire, **hanem, hogy kidobják és eltáposzák az emberek**. A hívő **pislogó gyertyabél** élete is (Mt 12:20), elfogy lassan, de ha az Úr oltárán ég el (Róm 12:1), akkor mennyei vilárosságot áraszt a környezetében, hogy a sötétben tévelygő bűnösök odata-lálhassanak a kegyelem királyi székéhez.

Ilyen módon lehet egy hívő élet hiteles bizonyágtétel, Isten üdvözítő kegyelméről. Mert **hárman vannak, akik bizonyágot tesznek a földön, a Szellem, a víz** (élő-Ige), **és a vér** (a hívő átadott élete) **és ez a három – egy** (Ján 17:21, 1 Ján 5:8). Minden más bizonyágtétel hamis! Lehet az vallási-egyházi-papi liturgia, bármilyen magasztos (de Isten előtt utálatos!) testes buzgóság, alázatostkodóan vagy létkesen erőszakos „misszió”. Mindezek nem a hit, hanem babonás hiedelmek termékei, a hamis próféta bűvölései, melyek miatt **eltéveldtek mind a népek** (Jel 18:23).

A szántó föld pedig a világ, a benne élő megtéretlen emberek szíve. Ahova Urunk vetni akar, ott előbb felszántja, megpuhítja a kemény talajt, előkészíti mennyei üzenet befogadására. A megtérés ekevasa(!) fájdalmat okoz. Az ember úgy érzi, hogy Isten útjába áll, szembesíti

A folyóiratot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és minden érdeklődőnek térítésmentesen megküldjük.

Ezúton is köszönünk minden támogatást! Csekkeket a helyi terjesztőktől lehet igényelni.

Várjuk olvasóink leveleit a terjesztés címére.

Az Összefogás Egyesület címe:
6600 Szentés, Kőlcsey u. 2/a.
Számlasszám:

OTP 11735043-20028699

Kérjük a közlemény rovatra beírni: „Szövetség újság”!

Kiadó: A Testvéri Szövetség megbízásából az
Összefogás Egyesület

Felelős szerkesztő: Giricz László
A szerkesztőség tagjai: Frank Róbert, Gál Lajos,
Kovács István, Molnár István
Megjelenik: negyedévente

Terjesztés-megrendelés:
Szentési Megújulás Kör
6601 Szentés, Postafiók 38.

szovetsseg@eposta.hu

Nyomtatás: SzVSz Kft, Szentés

valóságos állapotával, és mindent bűnösnek nyilvánít addigi életében (Ján 16:8). Felismeri, hogy nincs menekvés az igazságos ítélet elől, és minden erőfeszítése ellenére, csak többíti a bűneit. Megalázza ez az állapot, de erre van szükség, hogy szívének keménysége összetörjön, és kegyelemért kiáltson.

Aratás

A „kegyelmi” aratás idejét mindig Isten készíti elő. Ez történhet úgy, hogy egy-egy bűnös jut töredelemre, és felfigyel arra a jó magra, akit Isten odavetett a környezetébe. Isten gyermekének Krisztusban szabad (Gal 5:1), azaz biblikusán istenfélő élete mellett még nyilvánvalóbb, saját fogoly és bűnös állapota (Róm 7:17-24). Most már érdekli, miért tud „más” lenni a hívő, mint ő. Figyeli életét, hallgatja bizonyágtételét, egy nap pedig be is fogadja „megpuhult” szívébe, amely odasegíti őt is a kegyelem királyi székéhez (Zsid 4:16).

Mindez történhet úgy is, hogy a gonoszról elgyötört emberek tömegei keresnek szabadulást. Egy-egy ilyen ébredésért a hívők évekig, vagy évtizedekig imádkoznak. Amikor eljön, **az aratnivaló sok, de a munkás kevés** (Mt 9:36-38). Mert bár minden újjászületett hívő vetésre alkalmas jó mag lett, és új élete a gyümölcsözésre is alkalmas lehet, de nem lehet mind aratómunkás. Ennek az a feltétele, hogy legyen gyümölcsstermő-átadott élete, és legyen külön elhívása a szolgálatra (Csel 13:1, Róm 1:1). Ez utóbbi több földi szenvedésre (Csel 9:15-16, 2 Kor 4:8-12, 6:4-10), és ezzel együtt nagyobb mennyei dicsőségre jelent elhívást, mert **akik sokakat az igazságra visznek** (Dán 12:3), azok **fénylenek mint a nap, az ő Atyjuknak országában**.

Napjainkban sokan serénykednek különféle látványos „misszióban”, de **ne hagyjátok magatokat félrevezettetni, a különböző és idegen tudományokkal** (Zsid 13:9). Az igazi misszió a valóban hívő élet! Ez világi szempontból nem látványos, de az istenkeresők felfigyelnek rá (1

Thessz 4:11). Sokan azt gondolják, sőt hirdetik is, hogy ők Isten szolgálói, de az Úr azt mondja: **az én szolgám nem kiált és nem lármáz, nem hallatja szavát az utcán** (Ézs 42:2), sem nagy sátorokban vagy stadionokban, mégis eljut mindazokhoz, akikhez isteni küldetés van.

Boldog új életet!

Még senki nem lett boldog attól, hogy az év első napjaiban sokan kívántak neki boldog új életet, csak azok akik megtértek, és új életet kaptak Istentől. Ez érzelmileg is hangsúlyos a megtéréskor, amikor betölti a szívet az Úr iránti **első szeretet**. Gondoljatok a zsoltáriról szavaira, aki szerint **boldog, akinek hamissága megbocsátatott, vétké elfedeztetett**, akit Isten körülvesz **a szabadulás örömeivel** (Zsolt 32:1-7). Az az ember **boldog, aki nem jár gonoszok tanácsán, a bűnösök útján, hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és erről gondolkodik éjjel és nappal** (Zsolt 1:1-3).

Később tanulnia kell, hogy boldognak tart-sa magát akkor is, ha körülményei miatt nem érzi magát boldognak. **Teljes örömeinek tartsátok atyámfiai mikor különféle kísértésekbe estek, boldog ember az, aki a kísértésekben kitar** (Jak 1:2,12). **Mert szenvedtetek, és vagyontok elrablását örömmel fogadtátok, tudván, hogy néktek jobb és maradandó vagyontok van a mennyekben** (Zsid 10:34). **Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, gyönyörködöm a bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben, szorongatásokban Krisztusért** (2 Kor 12:9-10).

Megtanulja a hívő, hogy a boldog élet nem az amit az ember olykor annak érez, hanem amit Isten annak tart! A mi Urunk ezért kezdte tanítását a „boldog mondásokkal”. Ha követjük Őt, akkor egyre jobban megértjük, vállaljuk tanítását, és Isten szerinti boldog életet élünk. Egészen más ez, mint amiről a jámbor tévelygők álmodoznak, vagy amit a hamis tanítók

aki mindent megad 3 felnövekvő gyermekének. A történet elbeszélője a kisebbik fiú.

Szeretet a családtagok közt, harmonikus élet, anyagi meggazdagodás – mégis valami titok lappang a háttérben.

Az egyetlen leány esküvőjén lesújt Isten ítélete. A menyasszony meghal.

"Az orvosok megállapítása szerint tüdőgyulladás és tüdőembólia volt az oka nővérem halálának. Akkor még csak két ember tudta, hogy nem ez volt a halál igazi oka. Ez a két ember pedig édesapám és édesanyám volt."

A temetésen mindenki ott feszült a kérdés: MIÉRT? A lelkész megadta a választ: "Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem, légy buzgósgó és térj meg." (Jel 3:19) "Tudjátok, hogy miért halt meg gyermeketek? Azért, mert: SZERET BENNETEKET AZ ISTEN."

És az édesanya megváltozik. Hamar megszűnik a sírás, halk dúdolás lép a helyébe. Majd előkerül a Biblia, családi áhítatra kerül sor, a két fiú csak csodálkozik. És fény derül a titokra: a szülők valamikor fogadást tettek Istennek, hogy Őt akarják szolgálni, de a vagyonszerzés elnyomta az Úr halk hívó szavát. Most fájdalommasabban hangzott a hívás, de kikerülhetetlen, és üdvösséget szerző lett.

A család meghasonlik. A fiúk nem értik a szüleikben végbement változásokat. Miket kell még átélniük addig, míg az egész háznép átadja életét Istenének, mi minden fér Isten szeretetébe, megtudhatjuk az elbeszélésből.

Molnár Istvánné

HÍREK

Bemérés

December 1. Dedics János és felesége (Parasznya – a Sajószentpéteri Baptista Gyülekezet új tagjai)

Házasságkötés

November 16. Kovács István (Szolnok) és Dobos Beáta (Sajószentpéter)

December 14. Bodrogi Borbála és Kovács Tibor (Bp, Wesselényi u-i Baptista gyülekezet, Püspökudány)

Gyermekáldás

2002. augusztus 28. Szomor Gábor és Barbara (Sajólászlófalva) 2. gyermeke, Abigél

Szeptember 11. Opauszki György és Eszter (Kiskőrös) 4. gyermeke, Ágnes

Szeptember 12. Török Sándor és Adrienn (Szentés) 4. gyermeke, Máté.

Október 12. Mihály Gábor és Erika (Békés-saba) 3. gyermeke, Ádám

Október 14. Bagyinszki Ádám és Andrea (Bp-Csömör) 2. gyermeke, Ádám

November 25. Giricz László és Angéla (Szentés) 4. gyermeke, Barnabás

December 28. Koszorús Tamás és Betti (Berettyóújfalu) 2. gyermeke, Edit

December 31. Ferencsik László és Mónika 2. gyermeke, Mátyás

2003. Január 2. Tóth Lajos és Viola (Varbó) 8. gyermeke, Zsófi

Január 4. Kiss Zoltán és Anita (Vésztő) 3. gyermeke, Áron

Jegyesség

Berta István (Tatabánya) és Zörgő Anita (Miskolc)

Kocsis László (Szentés) és Válint Zita (Kazinbarcika)

Alkalmak

Január 25-én Béthel Tábor-szervező Munkacsoport ülése Mezőkövesden, Guba Istvánéknál.

MEGHÍVÓ

Testvéri Szövetség

Isten népének megújulásáért

Február 9-én, Vasárnap 9.30-17h-ig
Csendes Nap, (Testvéri Találkozó) Téma:

Intés, Vigasztalás, Bátorítás
Helyszín: Szentés, Nagyvörvény u. 59.
(Volt MSZP székház) Meghívott előadók:
Pátkai Béla, Pető Albert, Sütő László

Jelentkezés: Törökné Kriszti
Tel: (06 63) 312-410
E-mail cím: torokne.kriszti@freemail.hu

Vasárnap, 5-én reggel indultunk tovább Szombathely felé Kovács Tibi és Bodrogi Bori autójával. Pesten csatlakozott hozzánk egy hitetlen fiú, Arnold. Ő Tibi húgának, a nemrégén újjá lett Mónikának a volt barátja, akinek már hirdették a testvérek az evangéliumot. Frank Sándor testvérünket is vártuk a pályaudvaron, de lekéste a vonatot Miskolcon és egy másikkal érkezett Győrbe. Később ott vettük fel. Eszembe jutott, mint már eddig is többször: „Ide be nem jössz!” Útközben Kálmán és Tibi megtérésükről beszélgettek, amit Arnold figyelmesen hallgatott, majd Győrben Sanyira várva én beszélgettem vele. Később, utazás közben is folytattuk. Már szomjazott...

A bemelegítési istentisztelet előtt rövidebb időt töltöttünk el a Nagy családnál Szombathelyen, ahol már a Tomka család is várt minket. Volt némi idő leülni Igét olvasni, imádkozni, majd megebédelni. Mindhárom nagyon jól esett. Az alkalmon Sanyi és Ildikó biznyságtétele mindenkit üdítetett, aki nyitott szívvel hallgatta. A bemelegítést Révész Árpád végezte. Ildikó mellett Árpád ötödik, kamasz fia is fehér ruhát öltött. A bemelegítés után Árpád feltett egy kérdést, még a medencében állva: ki az, aki követni akarja Jézust a bemelegítésben is? Emelje fel a kezét! Ketten tették ezt: Czinege Kálmán és Kiss Zoli. „Elvégezted hát Uram Zoliban is. Köszönöm!” (Kálmán és Andi már korábban döntöttek efelől, most kezdik a törekvők óráját Szeghalmon.) – *Azóta már be is merítkeztek – a szerk. megjegyzése.*

Az Igehirdetés szolgálatát szintén Révész testvér végezte. Evangelizált, az Úrhoz hívogatott. Szolgálatának végén, leborulással kérte, hogy aki szeretné befogadni az Urat, jelentkezzen. Lesekedtem. Nem voltam kíváncsi másra, csak Arnoldot figyeltem. Nem kellett sokáig várnom, jelzett. Árpád hosszabban beszélgetett vele az al-

kalom után, majd mikor már tudtunk szót váltani elmondta, hogy Isten kezébe tette az életét és nem érdekli, hogy mit tesz vele az Úr, ott is akarja tartani. Ujra Nagykőrösre jöttünk össze. Ildikó boldog volt, mi is. Megkérdeztem Zolit és Arnit, hogy mit éltek át, röviden biznyságot tettek, imádkoztunk értük és elindultunk hazafelé.

Még Győrre sem jutottunk, amikor Tibor kocsija felmondta a szolgálatot. Ha odafele nem tudott minket megállítani az ellenség, próbálkozott hazafelé. Négyen, Trabantosok átültünk Bori autójába, Tibi, Sanyi és Arni pedig testvéri segítséggel Komáromban aludtak és jutottak szerelőhöz hétfőn. Pesten átszálltunk a kis kétüteműbe és éjjel 3-kor meg is érkezhettem haza, de közben órákat beszélgettünk Isten országáról, munkájáról, bennünk és körülöttünk.

Testileg még napokig hordoztuk a fadaralmakat, de szellemben soha nem feledhetően gazdagodtunk, mind a régebben, mind a frissen megtértek egyaránt. A többször idézett Krónikák-beli Ige így folytatódik: „De megvevő Dávid a Sion várát; ez a Dávid városa.” Igen, valaki minket is diadalra vezet, a Dávid Fia. Ő tart meg minket a Sátán támadásai között, Ő könyörül rajtunk szüntelen. Övé a dicsőség is!

Gál Lajos

Könyvajánló

Gulyás József:

Akiket én szeretek

Ebben a történetben megdöbbentő módon és erővel szól bele Isten egy család életébe, megállítva őket a halálnak és kárhoznak útján. A sorok közt azonban nem csak a család "hit-harcát", küzdelmét ismerhetjük meg, hanem Isten szeretetének, megmentő kegyelmének a mélységeit is.

A történet a 40-es években kezdődik egy tisztántúli nagyközségben. Egy jó módú, földbirtokkal és nagy földbirtékekkel rendelkező apa,

harsányan hirdetnek! Most egy olyan hívő biznyságtétele következik, aki egy keveset már megértett, és vállalt Urának szavaiból. Még nem érte el aminek nekidől, de igyeckszik hogy elérje, mert ezért könyörült rajta is a Krisztus Jézus (Fil 12-14).

„Boldog vagyok, mert bár földi életem a szellemi (isten) értékek tekintetében még szegény, de majd hazaérek, s akkor az örökkévaló mennyei Királyság kimeríthetetlen gazdagságában lesz részem.

„Boldog vagyok, mert tudok sírni (könnyekkel vagy könnyek nélkül), ha felismerem, hogy megsomorítottam Uramat, megbántottam felebarátomat. Akkor is sírok, ha ezt mások életében látom, miattuk bánkódom. Ilyenkor hamarosan megvigasztal az isteni Vigasztaló, s én örülök a megújuló kegyelemnek, a bűnben élőként pedig reménységgel tudok imádkozni.

„Boldog vagyok, ha a hivalkodó erőszakosak között, Uram segítségével szerényen szelíd maradhatok, mert így szívem békessége is megmarad. Ők másokat nem kímélve törekednek mindig többre, és mindig elégedetlenek. Rólam az én mennyei Atyám gondoskodik, minden amim van e földön az Ő ajándéka, és mindenre elég, ezért soha nincs okom az aggodalomra. Aztán az új eget és új földet örökségül kapom majd, mindazokkal együtt, akik Krisztusban megváltott testvéreim.

„Boldog vagyok, mert Isten Igéjét, igazságát éhezem, a mennyei vizet, kijelentéseit szomjazom, és Ő naponta kész megelégtetni lelkemet. Kérem is Uramat, tartsa meg bennem ezt a szellemi éhséget és szomjúságot, táplálja életemet mennyei étellel és itallal, hogy felnövekedjek az Ő megismerésében,

„Boldog vagyok, mert lelkiismeretem nem vádol, nem rejtegetek Isten szava iránti engedelmiséget vagy más bűnt az életemben. Ha gonosz kísértések és saját gyarlóságom miatt mégis beszenyvezem fehér ruhámat, igyekszem azonnal megvallani, mert Jézus Krisztus vére megtisztít minden bűntől és minden hamisságtól.

tól. Így lehet szívem tiszta, láthatom Istennek naponta megújuló, mindenre elég kegyelmét életemben, az égi Jeruzsálemben pedig színről színre fogom látni Krisztus arcát, aki az Isten képe.

„Boldog vagyok, mert megtéretlen voltom békéltetését felváltotta szívemben Isten békessége. Tudom, hogy erre a békességre igyekeznem kell naponta. Ezért indulataimat és kívánásaimat megtagadva, az én cselekedeteim helyett Isten kezére bízom magam, amint ez Isten fiaimhoz illik Krisztusban.

„Boldog vagyok, amikor háborúságot szenvedek az igazságért, mert nem e világ hazug szellemiségét, hanem Isten Igéjét tekintem követendőnek. Azok háborgatnak, akik még a hazugság Atyjának uralma alatt vannak, és életemet látva nem saját romlottságukkal, hanem a mennyeknek országával, és Isten dicsőségével szembesülnek. Ez ingerli a megtéretleneket, sőt a romlott állapotba jutott hívőket is.

„Boldog vagyok, ha szidalmaznak és háborgatnak az Úrért. Kegyelem, hogy hihetek Őbenne, és az is, ha szenvedhetek Őérette. Mivel valódi bűnökkel nem tudnak vádolni, ezért kitalálnak minden gonosz hazugságot ellenem. Nem védekezem ellenük, rábízom ezt az Úrra, érettiük pedig imádkozom.”

Urunk szerint a hit szép harcát vállaló hívők boldogok! Ők nem másokat, hanem régi énünket öldöklük. Otthagyták a széles úton menetelő megtéretlenek áradatát (1 Pét 4:3-4), és Krisztus nyomdokait követik, érette vállalnak e földön keserűségeket, méltatlanul szenvedve (2:19-21). Ők boldogok, mert már itt bőséges a vigasztalásuk (2 Kor 1:3-5), odaát pedig örökségül nyernek mindent (Jel 21:7). Nem várnak semmit a sok BÚÉK-tól, sem az álkegyes mesemondók szónoklataitól. Tudják, csak annak a hívőnek lehet boldog élete, aki nekidől a hit szép harcának. Erre törekedjünk Testvéreim!

id. Frank Sándor

Bizonyságtétel

Van egy nagy lehetőség!

Azért írom nektek ezt a bizonyságtételt, hogy megismertessem veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hozzám való nagy kegyelmét, ahogy kiemelt a bűnből, és amit végez én és családom életében (Márk 2:17).

Csongrádon születtem 1962-ben. Édesapám hivatásos katonaként végezte munkáját, édesanyám a háztartást vezette. Vér szerint hárman vagyunk testvérek két húgossal. Születésem után a Református Egyháznál keresztelték meg családi hagyomány szerint. Istenről gyermekkoromban nagymamámtól hallottam, akivel együtt laktunk és este lefekvéskor együtt imádkoztunk.

Általános iskolámat édesapám katonai szolgálata miatt (áthelyezések) több lakóhelyen végeztem. 1975-ben költöztünk Szombathelyre, ahol a mai napig élek. Az általános iskola elvégzése után egy kereskedelmi szakképző iskolában folytattam tanulmányaimat. Iskolás éveim alatt sok barátom lett, akikkel együtt jártam azokat az éveket, amiket a "lázas éveinek" hívtunk.

Üres volt az életem. Két barátommal a sportban kerestük az élet értelmét. Karate edzésekre jártunk, de emellett vad koncerteken vettünk részt alkoholos mámorban, agresszív cselekedetekben. Barátnőimmal hosszú távú kapcsolatot nem tudtam kialakítani életmódom miatt. Az alkohol és a dohányzás rabja lettem. Nem tudtam úgy elképzelni napomat, hogy ne ittunk volna "barátaimmal".

A rendőrséggel több konfliktusba kerültem, ami komoly anyagi büntetéseket eredményezett. Szüleim próbáltak fékezni, de nem tudtam uralkodni magamon. 1980-ban elvégeztem a kereskedelmi iskolát. Eladóként kezdtem el dolgozni egy húsboltban, ahol az iskolai tanulmányaim mellett a szakmai oktatást kaptam. Szakmailag jó képzést kaptam, amit tudtam is kamatoztatni munkámban. Jó viszonyba kerültem

az üzlet vezetőjével, aki naponta nyolc-tíz rumos kávéban találta meg élete örömét, amit nem zárt el sem tőlem, sem kollégáimtól. Munka közben és után sok közös italozásban vettem részt. Egy kollégámmal "szoros barátságba" kerültem, akivel együtt jártunk szórakozni. Mivel már önálló fizetéssel rendelkeztem, szabadidőm nagy részét az italkimérésekben töltöttem törzsvendégként. Az éjszakai szórakozóhelyeken is ismert vendég voltam.

Mivel szüleimnél laktam, életemet látva életmód változtatásra szólítottak fel, amit én albrétkereséssel ellensúlyoztam. 1983-ban bevonultam katonának. Katonaidőm alatt többször megkeresett az a kollégám, akivel korábban a húsboltban "szoros baráti" kapcsolatban voltam. Sikerült neki egy önálló kis húszületet bérelnie, és oda hívott dolgozni. Elfogadtam ajánlatát, és leszerelésem után együtt kezdünk el dolgozni. Anyagilag nagy lehetőség volt ez számomra, amit ki is használtam. Nem kíméltem senkit és semmit, hogy anyagi nyereséghez jussak. Csak a saját önzésem vezetett. Ezek miatt sok lelkiismeret furdalásom volt, de nem foglalkoztam vele. Komoly összegekhez jutottam, aminek nagy részét szórakozásra költöttem az éjszakában. Lányokkal csak futó kalandjaim voltak, mígnem 1985-ben megismerkedtem egy lánnyal, akivel tartós kapcsolatom alakult ki. Sokat töltöttük szabadidőnket együtt vele törzshelyeimen, ivócimboráimmal közösen.

Mivel ezt az életformámat kisebb nagyobb feltételekkel elfogadta, és emellett nagyon szeretett, 1986-ban házasságot kötöttünk. Indulásnak nagypapája házában kaptunk egy különálló lakrészt, ahol három évig laktunk. Itt született meg fiúnk 1987-ben és lányunk 1988-ban. 1989-ben egy nagy lakáshoz jutottunk, ahol azóta is lakunk. Akkor még nem tudtam, hogy Urunk rendelte ki ezt a nagy lakást, amit azóta szolgálatába állítottunk. (Házi biblia-

Beszámoló

Nagy Sándorné Ildikó bemerítkezéséről

(Szombathely, 2002. május 5.)

Csodálatos volt hallgatni azt a bizonyságtételt, amit Tomka János sógora és sógornője tett az év elején egy háziközösségben a frissen megtért vésztői Kiss család otthonában. Sanyi és Ildikó könnyek között emlékeztek meg arról, hogy Isten milyen hatalmas dolgokat vitt véghez az életükben az elmúlt hónapokban. Sanyi ennél a látogatásuknál már be volt merítve, de Ildikó életében ez az esemény most érkezett el a szombathelyi baptista gyülekezetben.

Sokat kétségkedtem amiatt, hogy el kell –e menjek erre az alkalomra. Végül csak el kezdtem szervezni az utazást a nagy távolság ellenére is. Gondoltam, hogy elviszem magammal a két héttel azelőtt megtért munkatársamat, Czinege Kálmánt. Bizonyára építő lesz testvérekkel találkoznia és látnia életében először egy bemerítést. Kálmán felesége, Andi is elfogadta, hogy férje másfél napra az ország másik végébe utazzik. Andi március 15-én tért meg.

Bárhogyan is szerettem volna elmenni, sehogyan sem lehetett vonattal megoldani az utazást és egyetlen testvér sem akadt, aki jött volna velünk, hogy autójával elvigyen bennünket Pestig, ahonnan már meg volt oldva a továbbjutás. Kezdem letenni az útról. Ekkor telefonált a munkahelyemre a feleségem, hogy Kiss Zoltán, januárban megtért vésztői testvérünk csatlakozna hozzánk. Zoli fazekas és a debreceni Mihály napi vásárra készült hetek óta, ami éppen ezen a hétvégén volt. Felhívtam, hogy vajon mi indította arra, hogy a vásárról lemondva velünk tartson? Isten összehozta az edényeit. A kemencében tönkrement a sok-sok munkával elkészített sok-

sok edény, csupor. Igét is kapott feleségével együtt és arra számít, hogy az Úr szól hozzá a bemerítkezésével kapcsolatban, ami még nincs letisztulva benne úgy, mint Anitában, a feleségében. Rákérdezett Zoli, hogy van-e autó, amivel mehetnének? - Nincs- feleltem, –éppen ezt próbálom intézni mindhiába. Erre felajánlotta kopott kis Trabantját és így megoldódott ez a kérdés is.

Este eszembe jutott a reggel olvasott Ige. Jebus várának lakói ezt mondták Dávidnak, amikor felvonult ellenük, hogy elfoglalja a várost: „Ide be nem jössz!” (1 Krón 11:5) Nem beszéltek félre, de Dávid sem rémült meg. Bement és Isten népének fővárosává tette az elfoglalt területet, ami a mai napig is az: Jeruzsálem. Az ördög így mondta nekünk is, ide be nem jössz. De mi útnak indulhattunk, Urunk Jézus Krisztus oltalma alatt.

4-én, szombaton délután keltünk útra négyen, mivel Kálmán és Zoli mellett Takács Szabolcs is velünk jött. Karcag előtt pár kilométerrel egy éles kanyarban az autó kisodródott, kis híján az árokban kötöttünk ki, de végül Zolinak sikerült visszaszereznie az uralmát a kocsni fölött. Pesthez közel pedig rossz útra tértünk, ami több 10 km-es kerülőt jelentett. Bent a fővárosban végre megérkeztünk a keresett címre, mire kiderült, otthon figyelmetlenül elnéztem az utcanevet és egészen máshol vagyunk, mint ahol várnak ránk. Fáradtan, kimerülve érkeztünk meg Kovács Tibi lakására másfél órával később a tervezett időpontnál. Mindez azonban nem akadályozta meg azt, hogy még egy vendég testvérral, Bagyinszki Ádámmal kiegészülve közösségben legyünk egymással és Urunkkal. Hálaadással emlékeztem és emlékeztettem testvéreimet az előző napon kapott Igére, üzenetre: „Ide be nem jössz!” De mi megyünk Uram mégis. Áldott, tartalmas együttlét után tértünk nyugovóra.

Hajnalfény

- Rövid bibliai üzenetek -

Luk 22:50-51.

„És közülök valaki megvágá a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. Felelvén pedig Jézus, monda: Elég eddig. És illelvén annak fülét, meggyógyítá azt.”

Miért mondja az Úr Jézus a 36. versben azt, hogy adják el a tanítványok felső ruháikat és vegyenek szablyát? Amikor kiküldte őket kettesével, nem láttak szükségét semmiben. „De most...” kezdi a 36. vers. Mit jelent ez a most? Most vétetik el a vőlegény (Mt 9:15). Böjti időszak kezdődik. Eddig az Úrra támaszkodhattak, most emberi erőre, erőszakra. Sorra bizonyosságát adja ennek Péter kardvágása (Jn 18:10), majd tagadása, az emmausiak keserve, a tanítványsereg és Tamás hitetlensége. Jézus itt a Gecsemáné kertben máris olyan veszélyhelyzetbe kerül, amit a tanítványok eddig nem tapasztaltak. Előjön az emberi.

Az Úr azonban nem hagyta ezt kiteljesedni. Ígyszól: „elég eddig!”, majd meggyógyítja a Péter által ejtett sebet. Bár a pünkösdi események egészen megváltoztatták a tanítványok felfogását, mégis tudjuk, hogy „c testben lakván távol vagyunk az Úrtól” 2 Kor 5:6. Szomorú tapasztalata ennek a ténynek, hogy az emberi erő időnként, vagy tartósan megnyilvánul a hitetlenség miatt. Az Isteni erő mindig ott ejt sebet, ahol kell. Az emberi ott, ahol nem kell. Sok ilyen seb van. De a gyertyatartók között ott jár a Feltámadott és int: „Tedd hüvelyedbe a te szablyádat!” „Elég eddig!”

Péter Jézusért harcolt és embert sebesített. Ma nagyon sok olyan szolgálat, misszió van, ami Jézusért küzd, de csak emberi erővel. Ezeknek semmi hasznuk nincs, csak szakadást, botránkozást, sebeket okoznak. Az Ige kardja mérjen halálos döfést minden benned lévő emberi erőre: „Elég eddig!” „Ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, amelyet Isten ad.” (1 Péter 4:11)

És Ő begyógyítja a sebeket is.

Gál Lajos

Egyháztörténeti szemelvények

A fenti címmel egy olyan kezdeményezés indul, amellyel hagyományt is kívánunk teremteni. Azon hitelőink munkásságának szeretnénk emlékoszlopot állítani, akik Isten országának építéséből jelentősen kivették a részüket, ennek ellenére nevük és szolgálatuk kevéssé, vagy egyáltalán nem ismert olvasótáborunk előtt.

Sorozatunk először olyan missziómunkások életébe enged rövid betekintést, akik az ország keleti és északi területein fejtették ki tevékenységüket.

SALLAY LÁSZLÓ (1881-1957)

Kelet-Magyarországon, 1906-tól jelentős munkás, akinek tevékenységével a Nyírségben tömeges lelki megmozdulás, ébredés támadt a múlt század húszas éveitől. Az első világháború idején katonaszkodni kényszerült, de hazatérése után sorra nyíltak meg a gyülekezetek. Munkatársaival az Úr sok áldást közvetített, annyira, hogy néhány évtized alatt a gyülekezeti tagok száma megkétszereződött az országban. 1939-ben 14 állomást kezelt Nyíregyházáról, de az újabban önállóul működő gyülekezetek és a többi igehirdető által 1948 végéig 114 helységben hangzott az Ige.

A lelkes missziómunkát sokan segítették, de sajnos irigylői is támadtak, Sallay testvért elhurcolták. Egyike volt azoknak, akiket az ötvenes években internáltak. A prédikátoraink közül szinte mind a Nyírvidekről. A fent megadott helységekből 1995-ig sokan elvándoroltak, 79 gyülekezet megszűnt.

Sallay testvér emlékéért a Nyíregyházi Baptista Gyülekezet ápolja. Hálás Istennek azért, hogy a gyülekezet fénykora szolgálati idejére esett.

(Pányokon, a Béthel táborban 2002. aug. 6-án emlékeztünk Sallay testvérré.)

Dr. Szebeni Olivér

órák, és testvéri közösségi alkalmak helye lett).

1991-ben húsboltunkat privatizálták. A feltételeket kollégámmal nem tudtuk vállalni, ezért egy másik üzletben kezdtem el dolgozni. Munkám mellett sok másfajta üzleti tevékenységgel foglalkoztam, (üzletelés, fekete munka) ami egyre több pénzt hozott. A lelkem egyre nagyobb válságba jutott. Állandó rossz közérzet, letargia, békétlenség kísérte életemet. Házasságunk alatt életemet továbbra is a pénzhajhászás, és a szórakozás jellemezte. Feleségem és gyermekeim elhidegültek tőlem. Sokszor ittasan mentem haza, és durván, kegyetlenül viselkedtem velük. Félelemben élt a családom. Sokszor nem tudták, hogy mikor hazaérkezem mi fog várni rájuk.

Féltékenységi rohamaim voltak, általában alkoholos befolyás alatt, amit sokszor tettegesség követett. Gyermekeim sokat sírtak és szorongásban éltek. Feleségem kialvatlanul ment reggel dolgozni, az éjszakai veszekedéseim miatt és rászokott a nyugtatókra. Többször előfordult, hogy rokonoknál keresett éjszaka menedéket, ha ki tudta magát szabadítani bántalmazó kezeimből.

Teljesen a gonosz uralkodott az életemben, aki a családom szétrombolására feleségem és gyermekeim tönkretételére törekedett. A szeretet érzése már ismeretlen volt számomra. 2000 szeptemberében érintette meg először Megváltó Uram Jézus Krisztus a szívemet. Püspökladányba mentünk vendégségbe rokonainkhoz, feleségem hűgáékhoz.

Tudtuk, hogy ők hívó család lettek, mert több szombathelyi tartózkodásuk alkalmával beszéltek nekünk Istenről, de számomra megfoghatatlan és érdektelen beszélgetések voltak. Zenei Úrdicséreteket is kaptunk tőlük, amit félretettünk, és porosodni hagytunk. Már többször készültünk hozzájuk, azonban a gonosz gondoskodott róla, hogy odautazásunk miatt lelkemben békétlenség legyen, ezért mindig elzárkóztam. 2000 szeptemberében azonban drága Uram előkészítette utunkat sógoromékhöz. Hozzájuk érkezvén érez-

tem meg először Isten jelenlétét. Békesség, szeretet, boldogság áradt felém tőlük, gyermekeik szemében csillogó ragyogást fedeztem fel. Éreztem, hogy az én családom életéből mindez hiányzik. Csodálatos napokat töltöttünk el együtt. Eljövételünk fájó búcsúzás mellett történt meg. Hazaérkezésem után sokat gondoltam rájuk és arra a szeretetre, amit ott éreztem.

Akkor még nem tudtam, hogy Istenem elhívott, és az ő Szent Szellemébe kíváncskoztam.

Pár hónap múlva kaptam sógoromtól egy Bibliát. Egy este olvasni kezdtem az egyik Evangéliumot, amiből megértettem, hogy Drága Uram mennyit szenvedett értem ártatlanul. Kínózták, verték, ostromozták, majd kiontották szent vérért a kereszfán. Életét adta értem és Ő szenvedte el a büntetést bűneimért, amit én követtem el. Könnyekkel szememben feküdtem ágyamban. Megértettem, hogy van egy lehetőség Uram megváltó kegyelme által a büntől való elszakadás, egy új élet kezdete.

Hamarosan próba elé kellett állnom. Egy bevásárló központ pénztáránál jelentős összeggel több pénzt kaptam vissza, mint amennyi visszajárt volna. Itt volt az első lehetőségem, hogy bizonyítsam Uramnak, hogy megváltott gyermekeként akarok élni. Korábban ezt a pénzt gátlástalanul eltettem volna. A pénztárhoz fordultam, és visszaadtam neki az őt illető összeget. Amikor a szemembe nézve azt mondta: köszönöm, olyan érzés fogott el, amit még nem éreztem soha. Boldogság öntötte el a szívemet, megkaptam azt az érzést, amire régen vágytam. Ezt az érzést csak Isten szeretete tudja megadni, amit semmi más nem tud pótolni. Dicsőség Neki!

Sok próba és gonosz sátni kísértés ért nap, mint nap. Urunk Szent Szellemé által erősített, épített, ha kellett megdorgált, amiért nagyon hálás vagyok. Feleségem és gyermekeim nem értették, hogy mi történt velem.

Posztív változást vettek észre rajtam, de nem értették, hogy nem foglalkoztatnak azok a dolgok, amik korábban, nem aggódtam azokon a dolgokon, amiken ők

aggódtak. Másként éltük meg napjaink felmerülő problémáit. A Sátán sokszor a feleségesen keresztül támadott. Testvéri közösségre vágytam. Sógoromékkal a nagy távolság miatt telefonon tartottuk a kapcsolatot. Életünkön bizonyágtételeinket adtuk át egymásnak, egymást erősítve az Úrban. Sokat imádkoztunk családtagjainkért, rokonainkért, testvéreinkért, ismerőseinkért.

Hála Urunknak 2001. júniusában nyári szabadságunkat családommal sógoroménál töltöttük Püspökladányban. Egy hetet testvéri közösségben lehettem velük, ahová még két testvér érkezett Debrecenből és Szeghalomból. Szívemben éreztem még találkozásunk előtt utam másik célját. Uram elvégezte bennem, hogy elhívását ebben az áldott közösségben megpecsételjem. Kérésre testvéri közösségben a Szentháromság jelenlétében Isten Igéje szerint bemelegítettem, ami örömkönyvek között boldogságban történt meg. Éreztem, hogy megújulva jöttem ki a vízből.

Hazajövetelünk után úgy gondoltam, hogy a Biblia olvasása elég lesz erősödéshez, épüléshez az Úrban. Azonban Uram Szent Szellem által megmutatta, hogy testvéri közösségben akar látni. 2001. szeptemberétől a Szombathelyi Baptista Közösséghez rendelt, ahol megtaláltuk lelki-szellemi otthonunkat családommal.

Időközben ugyanis imádságainkat meghallgatván Urunk Jézus Krisztus nagy szeretetéből és nagy kegyelméből elhívta és megtérést adott feleségemnek is. Életem és családom élete megváltozott. Urunkra, Megváltónkra, Jézus Krisztusra bízunk életünket. Ő tölti be szívünket és életünket felmérhetetlen szeretetével. Szavakkal nem tudom kifejezni, csak életemmel hálámat, amit tett értem és családomért megtartó és megváltó Urunk Jézus Krisztus. Dicsőség Neki mindörökkön örökké!

Testvéri szeretettel: Nagy Sándor

“...Boldogok, akik nem látnak és hisznek” (Jn 20:29.)

Életünk legtöbb területén eddig úgy tapasztaltuk az Úr vezetését, hogy először ráhangolta szívünket az Ő terveire, majd ki is jelentette előre a jövőre vonatkozó akaratát, és rövid időn belül szemeink előtt is valósággá lett az, amit előre megmondott. Ezt éltük át az építkezésünk kapcsán is.

Az Úr házasságkötésünk után úgy gondoskodott rólunk, hogy Édesanyám házában lakhattunk. Kb. négy év elteltével jelentkezett először bennünk a vágy – első sorban helyszüke miatt, - hogy önálló lakásba költözzünk. Másrészt férjemet – munkanélküli lévén – igencsak foglalkoztatta egy önálló vállalkozás beindításának gondolata. Az Úr bátorított is bennünket ezzel kapcsolatban a következő igeolvasásunk során: *“...áldást bocsát az Úr csüireidre és minden vállalkozásodra...”* (5 Móz 28:8.). Hosszútávon üzlethelyiség bérlésére anyagi lehetőségünk nem lévén, ugyanakkor szívünkben vágytal egy önálló otthon után, a saját telkünkön való építkezés gondolatával kezdtünk el foglalkozni. Az olvasott Ige megerősítette bennünk, hogy Isten Lelke ültette el szívünkben ezt a gondolatot: *“...csináljatok itt és ott e patakon árkokat..., és nem láttok sem szelet, sem esőt, mégis e patak megtelik vízzel, és ihattok mind ti, mind a ti nyájakotok és barmaitok”* (2 Kir 3:16,17). Ekkor jutott el hozzánk a hír, hogy kedvező kamattámogatásos hitel bevezetéséről döntenek. A médiákon keresztül megismert feltételeknek azonban nem feleltünk meg (én lévén GYED-en, férjem pedig minimálbéren), s időközben az is tudomásunkra jutott, hogy az általunk elképzelt építkezés a szigorú városrendezési tervek miatt nem kivitelezhető a telkünkön. A várakozás időszaka következett, mialatt vizsgáltuk magunkat, hol értettük félre az

Úr akaratát. Talán új telket kell vásárolnunk? De hiszen az Igénk “erről a patak-mederről” beszélt! Kisebb kitérő, újabb utánajárások és várakozás után azonban újra azt kellett meglátnunk, amit már olyan sokszor, hogy ami kijön az Úr száján azt Ő nem változtatja meg (Zsolt 89:35). Ragaszkodnunk kell az Ő megígért szavához, ha a láthatók ellene mondanak is! Nem sokkal később már birtokunkban volt az építési osztály engedélye egy kétszintes családi ház felépítésére, alsó szinten üzlethelyiségekkel, az emeleten pedig a lakással. Így az Úr mindkét vágyunk beteljesüléséhez közelebb vitt minket: saját üzlethelyiség, önálló lakás.

Ezek után már “csak” az anyagiak jelentettek gondot. Meglátva a kőműves által előre elkészített költségvetést, elállt a lélegzetünk. Elérhetetlen összeg. De ismerve a mi Urunkat, s látva azt, hogy az eddigi akadályokat is hogy gördítette félre, tudtuk, hogy van megoldás. Erről szólt a soron következő Igevers is, amit olvastunk: *“Mert minden háznak van építője, Aki pedig mindent elkészített, az Isten az”* (Zsid 3:4). Legelső alkalommal ezt akkor tapasztaltuk, amikor úgy láttuk, hogy Urunk előtt kedves a kérés, hogy 1M Ft-ért imádkozzunk, s rövid időn belül meghallgattatásra találtunk. Ugyanakkor a pénzügyi csodával határos módon hitelképesnek talált bennünket, sőt a megszokottól eltérően minimális készlet-fok elérése nélkül már az induláskor 2M Ft-ot előlegezett meg. A későbbiek során is többször kellett belekapaszkodnunk a fenti ígértbe, s abban is részünk lehetett, hogy testvéreink önfeláldozó szeretetét tapasztaljuk. Így kezdődött el 2001. május 27-én az alapítás, 2002. júliusában pedig beköltöztünk az új házba. A felépült két üzlethelyiség havi bérleti díja fedezi a felvett hitelünk törlesztő-részleteit. S hogy a jövő-

ben is így lesz ez, arról is kezeskedett az Úr: *“Mert a föld, amelyre te bemegy, hogy bírtad azt, nem olyan az, mint Egyiptomnak földje, ahonnan kijöttetek, amelyben elveted vala a te magodat és a te lábaddal kell vala megöntözöd, mint egy veteményes kertet... oly föld az, amelyre az Úr, a Te Istened visel gondot. Mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig. Léssen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, ... esőt adok a ti földetekre alkalmas időben, korai és késői esőt...”* (5 Móz 11:10,12-14). Ezt tapasztaljuk azóta is.

Emberi ész számára felfoghatatlan, hogy egy fillér nélkül indulva mindez valóra válhatott. És felmerülhet a kérdés, hogyan kell hát érteni a Lk 14:28-ban található igeszakaszt: *“Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülván felszámítja a költséget, ha van-e amivel elvégezze?”* A mi esetünk úgy tűnik, cáfolja ezt az Igét, hiszen józan értelmünkre hallgatva, felmérve a költségeket, soha nem kezdtünk volna ilyen vállalkozásba. Hitünk szerint azonban, a fenti Igét azokban az esetekben kell alapelvnek tekinteni, amelyekben nincs külön isteni kijelentés. Ezekben az esetekben a megújult értelmünk mezsgyéjén haladva kell józanul mérlegelve döntést hoznunk. Több esetben azonban azt tapasztaltuk, hogy a mi Urunk olyan dolgokban járát bennünket, amelyek túllépnek a józanész határain (Péld 3:5b), mivel ilyen formán kívánja megdicsőíteni az Ő nevét. Már a Biblia első lapjain találunk ilyen esetekkel. Gondoljunk csak Noé bárkaépítésére, vagy Ábrahám engedelmességére, amikor az egyetlen fiát vitte az oltárra. Ezekben az esetekben is az Isten szavába vetett hitet látjuk működni, éppúgy mint napjainkban a mi “hétköznapi” dolgainkban.

Frank Róbertné